

БѢНО НѢЩО БОДНА ДПЕКИДА ТЪКА: КАТО СѢ СВЪРШИ ЧИТЕНІЕТО, ЧЪХА СѢ ТРИ ОУДАРЕ НА ВРАТАТА, И КАТО СѢ ОТВОРИХА, ВЛѢЗОХА ВЪТРѢ ДВѢ ДѢЦА СО СМІРЕНІЕ, ОТЪ КОИТО ПО ГОЛѢМОТО БѢШЕ ОКОЛО СЕДІМЪ ГОДИНЫ. ТІА ДѢЦА БѢХА НА КЪЩО-ГОСПОДАРА НА ОНОГОВА СТАРЦА РОБА, ЗА КОГОТО ГОВОРИХМЕ ПО ГОРѢ, И КОЙТО БѢШЕ ПО СТАРЬА ВЪ СВОРА. ТОЙ СИ РАЗГЪРНА РАЦЕТЕ, И ДѢЦАТА СѢ ЗАТИЧАХА КАМТО НИГО, И СѢ ПРИАПИХА ДО НИГО, КОМУТО ЛИЦІТО СѢ ОУВІСЕЛИ СЪ МИЛОВАНИЕТО ТѢХНО. НА ПОСЛѢДОХЪ ТІИ ЧЕЛОВѢЦЫ, КОИТО СѢ БОДРИ И ПЪЛНИ СО СЪ ТЕПЛОТА, И ПОРАСТЕНЫ ВЪ ЗЛОЧИСТИТЕ НА ЖИВОТА, И БИТЫ ОТЪ БЪРИТЕ МЪ; ТІИ ЧЕЛОВѢЦЫ НА ВСАКО ИСКЪШЕНІЕ СѢ ГОТОВЫ ДА ПОСРАМАТЪ СИЧКІА ОБѢТЪ СО СЪ ДЪШІВНАТА СИ БОДРОСТЪ И КРѢПОСТЪ; ГОТОВЫ СѢ НА МЪКИ, И ВООРЪЖІНЫ ПРОТИВЪ СМЕРТЬ ТА; ТІА ЧЕЛОВѢЦЫ, ВЪ КОИТО НИЩО НЕ СѢ СРАВНАВА СО СЪ СЛАБОСТЪ ТА НА ЖИЛИТЕ ИМЪ, СО СЪ РАДОСТЪ ТА СЕРДЕЧНА, И СО СЪ МЛАДАТА ИБЖНОСТЪ НА ДѢКТИВНОТО, СОБРАХА СѢ ОКОЛО ДѢЦАТА, И ЧЕЛАТА ИМЪ СѢ ОУКРОТИХА, КОРАВИТЕ ТѢХНИ ОУСТНЫ СѢ ОУВІСЕЛИХА, И ЛИЦАТА ИМЪ СТАНАХА ПРІАТНЫ И ОУМИЛЕННЫ. СТАРИЦЪ ОТВОРИ КНИГАТА, И ЗѢ ДА ОУЧИ ДѢЦАТА ДА РЪКАТЪ ПО НИГО ОНАА ВІДЕЛѢПНА МОЛБА ГОСПОДНА*,

*) ОУЧЕ НАШЪ И ПРОЧ.